

rosū li se părea a părăsi scumpa lor patriă , unde deschisesserō ochii pentru prima oră ; a lăssa grădina atâtū de îndelungū cultivată de mânele lor , ciresii pe quare ei-însuși îi plantasserō , și quarī produceà quelle mai plăcute fructe , boltele de liliacū , sub quarī se adăpostià de arșița sórelui , când se reînturna de la câmpū , spre a se da repausului quâte-va momente ! Ânsē queea que-ī mihnià și mai multū , erà quând cugetà quō aū să abandone morinēntulū mumei lor , unde în toți anniī mergeà plângēnd să depună quâte unū mănuchiū de florī , și de quare câtà să se depărtețe pentru tot-d'una !

Tatălū Riemann vėđū queea que se petrecea în suffletulū lor , suspinā și le đisse , dupō o îndelungă tăcere :

« Sciū totū que mī-ați puté obiecta spre a-mī combate scopulū ; ânsē nu vėđū altū miđlocū de scăpare pentru noi . Cersirea , copii mei , cersirea este sórta que ne amenință ; și noi nu ne vom umili pînō acolo . Alt-felū érōși , nu putem afla de lucru în totū ținutulū aquesta : suntū pré multe brațe .

— Ai dreptate , tată , đisse Margarita suspinând și strîngēndu-și copillulū la sînū ; să plecăm d'aici .

— Da , da , să plecăm ! » strigarō toți ai famil-